

Sygnatura akt I C 1057/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 marca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa K. (...) z siedzibą we W.

przeciwko E. G. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego E. G. (1) na rzecz strony powodowej K. (...) z siedzibą we W. kwotę 5.749,52 zł (słownie złotych: pięć tysięcy siedemset czterdzieści dziewięć 52/100) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.600,00 zł od dnia 17.05.2018 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego E. G. (1) na rzecz strony powodowej K. (...) z siedzibą we W. kwotę 2.067,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1057/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa K. (...) z siedzibą we W. wystąpiła z pozwem przeciwko E. G. (1), żądając zasądzenia od pozwanego kwoty 5.749,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.600,00 zł od 17 maja 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podała, że (...) spółka z o.o. z siedzibą we W. zawarła z pozwanym umowę pożyczki gotówkowej. Strona powodowa podała dalej, że pożyczkodawca wypłacił pozwanemu kwotę pożyczki, którą pozwany odebrał i zobowiązany był do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami i innymi kosztami w łącznej wysokości 5.975,66 zł, w 30 miesięcznych ratach w kwotach po 199,20 zł. W związku z zaleganiem przez pozwanego ze spłatą w wysokości przekraczającej dwie raty, pożyczkodawca wypowiedziała umowę pożyczki. Strona powodowa podała dalej, że na dochodzoną pozwem kwotę wchodzi: 2.800,00 zł – niespłacony kapitał, 133,58 zł – odsetki umowne, 15,94 zł odsetki za opóźnienie, 2.800,00 zł – opłata operacyjna stanowiąca koszt zawarcia i wykonania umowy. Strona powodowa wskazała, że umową z 10.11.2017 r. nabyła przedmiotową należność od pożyczkodawcy.

Pozwany E. G. (1) na rozprawie w dniu 8 marca 2019 r. przyznał powyższe okoliczności faktyczny, wnosił jednak o rozłożenie świadczenia na raty z uwagi na trudną sytuację finansową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd zważył co następuje:

(...) spółka z o.o. z siedzibą we W. zawarła 8 listopada 2017 r. z pozwanym E. G. (2) umowę pożyczki opiewający na kwotę 2.800,0 zł na okres do 8 maja 2020 r., która miała być spłacana w 30 miesięcznych ratach po 199,20 zł,

zawierających spłatę kapitału i odsetek oraz opłatę operacyjną wynoszącą łącznie 2.800,00 zł. Umowa przewidywała stopę oprocentowania w wysokości 10 % w stosunku rocznym, a odsetki za opóźnienie wynosiły 14 % w skali roku zadłużenia przeterminowanego, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 14,00 %.

/dowód: umowa pożyczki – k – 35-37, harmonogram spłaty – k – 41/

W związku z zaleganiem przez pożyczkobiorcę ze spłatą rat, pismem z 30 stycznia 2018 r. pożyczkodawca wezwał pozwanego do zapłaty, a następnie pismem z 27 lutego 2018 r. wypowiedział umowę pożyczki. Pozwany zalegał z zapłatą kapitału – 2.800,00 zł, skapitalizowanych odsetek za opóźnienie – 15,94 zł, niezapłaconych odsetek umownych – 133,58 zł, opłatą operacyjną – 2.800,00 zł.

/okoliczności bezsporne/

Pozwany otrzymuje emeryturę w kwocie 2.919,00 zł. Jest zadłużony jeszcze w innych instytucjach finansowych. Część jego emerytury zajęta jest przez komornika w ramach prowadzonych postępowań egzekucyjnych.

/dowód: zeznania pozwanego E. G. (1) złożone na rozprawie w dniu 8.03.2019 r./

Umową z 10.11.2017 r. nabyła przedmiotową należność od pożyczkodawcy.

/dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 i z wyciągiem z ksiąg funduszu k – 28-34/

Sąd zważył co następuje:

Pozwany przyznał fakt zawarcia umowy pożyczki i to, że zalega z zapłatą należności dochodzonych pozwem. Zgodnie z treścią przepisu art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. W świetle dołączonych przez stronę powodową dokumentów nie może budzić wątpliwości, ani fakt zawarcia przez pozwanego umowy pożyczki, ani też wysokość zadłużenia pozwanego z tego tytułu. Także umowa przelewu wierzytelności nie mogła budzić wątpliwości co do jej skuteczności. Mając to na uwadze zasądzone od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 5.749,52 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.600,00 zł od 17.05.2018 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Taki wniosek złożył pozwany tłumacząc to trudną sytuacją materialną. Sąd uznał, że po stronie pozwanego, z uwagi na istnienie innych długów i toczące się postępowania egzekucyjne, brak jest pozytywnej prognozy co do możliwości efektywnej spłaty długu w ratach.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i zasądzone od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.067,00 zł. Na sumę tę składają się: 1800,00 zł – wynagrodzenie radcy prawnego (par. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), 250,00 zł – opłata od pozwu, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.